

השוכר את האומני פרק שני בבא מציע פא.

עט א ב מ"י פ"ז מס' 5
ספירות סלוכה ג סמג
עטן פט טוק"ע ח"מ פ"ז
זו קעףן ה:

וזה ומלה פליק שאלני סכל דלאכמי תפיס
מלו כהה סכל מה עלי זגמל מליכמו
תולוונן טוכוכ וויל הילרין שאל מהוון
פער וויל לדון מני תפיס לייה הילריא
לול זוקה בעוד צמסטכל צוילווננו
טילטלי בעין צמסטכל ומיפס לייה
אילטיגריא: **לא** אה הא בא מעות וטוויל
את שיל שומר שבך. ואויל גומראין
ה קוי אליל צומרי מנס נלי צנוגרא
לולווננו מ"מ סכל צמסטכל צאדיין
לול יטול עד סצין מעות קוי צומרי
אילטיגריא: **אתא** ל'קמיה דרב נחמן
חויביה. ומימה מדלון טסקה לויזונ
צמסען דלן קוי וצינע מליפט וארס כן
מנמי קיעיטה וויל ננטם צניטס
חויב הקומק אליל צוינע מליפט
אכל ננטה צויל זויל זוינע מליפט
איש וארס טה רושה למת צדמיס
ונונם לו סטומיך טה מויזע סטוטה דלן
וילכו כמו טהיר יכול מזוס שאל
רצונן דצטיטה כטיעויל ימעו נו
הומן דמיס הוי יומל:
הניחא למ"ד פשיעיה בעעלים
פטור. וכקיטון נמ"ד קיעיך
געודלן דרכ פטה לדב מהן ולצינע
וילפיגו בס קקמנע זסוי חמל לץ פטה:
לכרי

החלוקה כלים מבית האמן לשגרן לבית חמיו ואמר לו אם מקבלין אותו
emmuni ani noyan lkd dimanu v'om lao ani noyan lkd lifi tovah hanah sheben
nianoso behalchah chayib bchaziorah petur mfeni shavaa bnoshaa sheker ⁵ "ההוא
בברא דובין היה חמרי לחברה אל קא מטפינא לה לדוכתא פלוני אי
מודבנה מוטב ואי לא מהדרנא לה נהיל אול ולא אודבנה ובחרדיDKA ATA
אתנים אתא לקמיה דרב נחמן ייחיביה איתיביה ⁶ רבה לרב נחמן נאנסו
בתליכה חיב ובחוורה פטור מפני שהוא בנוסחא שבר אל יחוורה דהאי
החליכה היא Mai טעמא סברא הוא בחזירתו אילו אשכח לובוניה מי לא
בבנה: שמו ל' ואשמור לך שומר שבר: ⁷ ואמאי ישמירה בעלים היא
אל פפה דאמר ליה שמו ל' היום ואשמור לך למחור תנן רבנן ישמור
לי ואשמור לך השאלני ואשאילך שמו ל' ואשאילך השאלני ואשמור
 לך בולן געשו שומר שבר זה ואמאי ישמירה בעליך הייא ⁸ פפה דאמר
 ליה שמו ל' היום ואשמור לך למחור הנחה אהלהוי וכל יומא הוה אפי לה חד
 מנוחה הוה יומא אמרו ליה להר מנייהו يول אפי אין אמר להו נמוו ל'
 לילמא אדרתא פשעו בהanganut אתו לקמיה דרב פפה חייבינוו אמרו ליה
 רבנן לרבות פפה אמאי פשעה בעלים היא אקסיף לסוף איגלא מילתא דההוא
 שעחאה שכרא הוה קא שחי הנחה למאן דאמר ⁹ פשעה בעלים פטור מושום
 חכמי אקסיף אלא למ"ד חיב אמאי אקסיף אל החוא יומא לאו דידיה הוה ואמרו
 ליה לדידי' يول אפי אין אתה ואמר להו בההוא אגרא דקא אפינא לכו נתورو גלימאי
 ע"ד

ימפיך ליה הַמְגָלִיא אֶזְרָאֵל קֹה:

מסורת הש"ם

הגהות הב"ח

טומף ר' ש'
ונאנפכו בהילכה יוב' ממי צאנו גענעו צער נסח' כה' נסח' דלא דלאט זט' נסח' צער נסח' לאלויאו' נט' גענעו צער
סימני ומקי נסח' איזה, בחודש פברואר. לדם לא סאלט נסח' געלן' נסח' געלן' (דודיס) ליט'